

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 4 sierpnia 1989 r.

Nr 48

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWA

261 — z dnia 31 lipca 1989 r. o podwyższaniu wynagrodzeń za pracę i dochodów rolniczych w związku ze zmianami cen detalicznych towarów i usług konsumpcyjnych w 1989 r. 719

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

262 — z dnia 31 lipca 1989 r. w sprawie szczegółowych zasad wynagradzania marszałka i wicemarszałków Senatu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej 720

ZARZĄDZENIE PREZYDENTA POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

263 — z dnia 2 sierpnia 1989 r. w sprawie wyborów uzupełniających do Senatu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej 721

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

264 — z dnia 17 lipca 1989 r. w sprawie szczególnych warunków podziału, łączenia lub likwidacji przedsiębiorstw państwowych oraz przyspieszonego postępowania w sprawie poprawy gospodarki i upadłości przedsiębiorstwa państwowego 721

265 — z dnia 29 lipca 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dokumentów stwierdzających tożsamość 723

266 — z dnia 29 lipca 1989 r. w sprawie udzielania zwolnień od pracy pracownikom powołanym do pełnienia funkcji z wyboru w zakładowej organizacji związkowej 726

ROZPORZĄDZENIA:

267 — Ministra Edukacji Narodowej z dnia 19 lipca 1989 r. w sprawie wynagradzania nauczycieli akademickich 727

268 — Ministra Finansów z dnia 29 lipca 1989 r. w sprawie łącznego zobowiązania pieniężnego 733

261

U S T A W A

z dnia 31 lipca 1989 r.

o podwyższaniu wynagrodzeń za pracę i dochodów rolniczych w związku ze zmianami cen detalicznych towarów i usług konsumpcyjnych w 1989 r.

Art. 1. Zakłady pracy, do których nie stosuje się przepisów o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w sferze budżetowej, ustalają zasady wzrostu wynagrodzeń za pracę pracowników, uwzględniające zmiany cen detalicznych towarów i usług konsumpcyjnych w 1989 r., według wskaźników ustalonych przez Główny Urząd Statystyczny, stosując art. 2—4.

Art. 2. 1. Wzrost wynagrodzeń następuje przez podwyższenie stawek poszczególnych składników wynagrodzenia przysługujących pracownikowi w pierwszym dniu kwartału, w którym następuje wzrost wynagrodzeń, o kwotę stanowiącą iloczyn wskaźnika wzrostu cen w poprzednim kwartale i współczynnika 0,8 oraz stawek przysługujących pracownikowi w pierwszym dniu miesiąca rozpoczynającego poprzedni kwartał, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Podwyższeniu nie podlegają:

- 1) składniki wynagrodzenia, których wysokość jest powiązana z ceną określonego towaru (usługi) lub towarów (usług), a w szczególności deputaty i inne świadczenia w naturze oraz ekwiwalenty pieniężne za te deputaty i świadczenia,
- 2) składniki wynagrodzenia, których wysokość jest ustalana w relacji do innego podwyższanego składnika wynagrodzenia,
- 3) wynagrodzenia wypłacane z zysku.

3. Zasady wzrostu wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1 i 2, są ustalane z uwzględnieniem posiadanych przez zakłady pracy środków finansowych. Jeżeli wymaga tego sytuacja finansowa zakładu pracy, ustala się współczynnik niższy od określonego w ust. 1.

Art. 3. 1. Wskaźnikiem wzrostu cen, o których mowa w art. 2, jest wyrażony procentowo wzrost średniego poziomu cen między ostatnimi miesiącami dwóch kolejnych kwartałów poprzedzających kwartał, w którym następuje wzrost wynagrodzeń, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Wysokość wskaźnika wzrostu cen ogłasza Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej „Monitor Polski”, nie później niż w 20 dni po upływie każdego kwartału.

3. Wzrost cen artykułów żywnościowych, poza używkami, za sierpień i wrzesień 1989 r. zostanie wyrównany w pełni i kwotowo. Wysokość i termin wypłaty dodatków wyrównawczych do kwot już wypłaconych z tego tytułu ustalone zostaną w odrębnych przepisach podjętych po porozumieniu z ogólnokrajowymi organizacjami międzyzwiązkowymi.

Art. 4. Ustalanie wzrostu wynagrodzeń następuje:

- 1) w zakładzie pracy stosującym zakładowy system wynagradzania w drodze zmiany porozumienia o wprowadzeniu zakładowego systemu wynagradzania, w trybie przewidzianym w art. 6 i 26 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania (Dz. U. z 1988 r. Nr 28, poz. 196 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 192),
- 2) w zakładzie pracy nie stosującym zakładowego systemu wynagradzania, w trybie obowiązującym przy ustalaniu wynagrodzeń pracownikom tego zakładu.

Art. 5. Przepisy art. 1—4 stosuje się odpowiednio do wykonawców pracy nakładczej.

Art. 6. 1. Zobowiązuje się Radę Ministrów do podwyższenia od 1 lipca 1989 r. i 1 października 1989 r. wskaźnika procentowego przyjętego do ustalenia normy wynagrodzeń na 1989 r. odpowiednio do faktycznego

wzrostu cen detalicznych towarów i usług konsumpcyjnych za drugi i trzeci kwartał 1989 r.

2. Korekta wskaźnika, o którym mowa w ust. 1, dokonywana będzie na podstawie wzrostu średniego poziomu cen detalicznych towarów i usług konsumpcyjnych w danym kwartale, w porównaniu ze średnim poziomem cen detalicznych towarów i usług konsumpcyjnych w kwartale poprzednim.

Art. 7. Kwota najniższego wynagrodzenia ustalona na dzień 1 stycznia 1989 r. podlega podwyższeniu z tytułu wzrostu cen detalicznych towarów i usług konsumpcyjnych zgodnie z zasadami określonymi w art. 6 ust. 1.

Art. 8. Podwyższeniu podlegają minimalne ceny skupu produktów rolnych, co kwartał, tak aby w 1989 r. nastąpił pełny parytet dochodów ludności rolniczej i nierolniczej.

Art. 9. W ustawie z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania (Dz. U. z 1988 r. Nr 28, poz. 196 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 192) w art. 2 w pkt 1 wyrazy „obowiązujące w dniu 1 stycznia danego roku” skreśla się.

Art. 10. W ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w sferze budżetowej (Dz. U. Nr 4, poz. 24) w art. 4 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Rada Ministrów dokonuje zaliczkowego zwiększenia środków na wynagrodzenia w sferze budżetowej w okresach kwartalnych. Środki te podlegają rozliczeniu w terminach określonych w ust. 1 i 2.”

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do ustalania przysługującego pracownikom wzrostu wynagrodzeń od dnia 1 lipca 1989 r.

Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:
W. Jaruzelski

262

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 31 lipca 1989 r.

w sprawie szczegółowych zasad wynagradzania marszałka i wicemarszałków Senatu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. Nr 20, poz. 101, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 22, poz. 98 i Nr 50, poz. 262, z 1987 r. Nr 21, poz. 123 i z 1989 r. Nr 34, poz. 178) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wynagrodzenie marszałka i wicemarszałka Senatu ustala się według zasad określonych dla marszałka i wicemarszałka Sejmu w uchwale Rady Państwa z dnia

29 czerwca 1988 r. w sprawie szczegółowych zasad wynagradzania osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Monitor Polski Nr 19, poz. 162 i z 1989 r. Nr 4, poz. 35).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 4 lipca 1989 r.

Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:
W. Jaruzelski

263

ZARZĄDZENIE PREZYDENTA POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 2 sierpnia 1989 r.

w sprawie wyborów uzupełniających do Senatu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

W związku z uchwałą Senatu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 28 lipca 1989 r. w sprawie przeprowadzenia wyborów uzupełniających do Senatu, na pod-

stawie art. 95 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej X kadencji, na lata 1989—1993 (Dz. U. Nr 19, poz. 102

i Nr 36, poz. 198) i art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Ordynacja wyborcza do Senatu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 19, poz. 103) w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. o zmianie Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 19, poz. 101) stanowi się, co następuje:

§ 1. Zarządza się wybory uzupełniające w okręgu wyborczym obejmującym obszar województwa piotrkowskiego do mandatu, którego wygaśnięcie stwierdził Senat Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 2. Datę wyborów wyznacza się na niedzielę dnia 8 października 1989 r.

§ 3. Dni, w których upływają terminy wykonania czynności wyborczych, określa kalendarz wyborczy, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:
W. Jaruzelski

Załącznik do zarządzenia Prezydenta
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
z dnia 2 sierpnia 1989 r. (poz. 263)

KALENDARZ WYBORCZY

Data wykonania czynności wyborczych	Treść czynności
do 7 sierpnia	— ogłoszenie zarządzenia Prezydenta Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w sprawie wyborów uzupełniających do Senatu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
do 8 września	— podanie do wiadomości wyborców uchwał prezydiów rad narodowych stopnia podstawowego w sprawie numerów i granic obwodów głosowania oraz siedzib obwodowych komisji wyborczych
do 13 września	— zgłaszanie kandydatów na senatora do zarejestrowania, wraz z oświadczeniami kandydatów o wyrażeniu zgody na kandydowanie
do 23 września	— podanie do wiadomości wyborców danych o kandydatach na senatora
do 28 września	— wyłożenie spisów wyborców do publicznego wglądu, — zgłaszanie do wojewódzkiej komisji wyborczej mężów zaufania do tej komisji i obwodowych komisji wyborczych
8 października	— wybory uzupełniające do Senatu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w okręgu wyborczym stanowiącym obszar województwa piotrkowskiego
22 października	— ponowne głosowanie w wyborach uzupełniających

264

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 lipca 1989 r.

w sprawie szczególnych warunków podziału, łączenia lub likwidacji przedsiębiorstw państwowych oraz przyspieszonego postępowania w sprawie poprawy gospodarki i upadłości przedsiębiorstwa państwowego.

Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 24 lutego 1989 r. o niektórych warunkach konsolidacji gospodarki narodowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 10, poz. 57) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Szczególne warunki podziału, łączenia i likwidacji przedsiębiorstw państwowych

§ 1. 1. Decyzję w sprawie podziału, łączenia lub likwidacji przedsiębiorstwa państwowego podejmuje Prezes Rady Ministrów z własnej inicjatywy lub na wniosek organu założycielskiego, rady pracowniczej przedsiębiorstwa lub organu antymonopolowego — na podstawie wy-

ników analizy efektywności przewidywanych skutków takiej decyzji i po zasięgnięciu opinii organów przedsiębiorstwa.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać uzasadnienie ekonomiczne, prawne i organizacyjne, wskazujące, że podział, łączenie lub likwidacja przedsiębiorstwa wpłynie na przyspieszenie procesów demopolizacyjnych, rozwój konkurencyjności, lepsze wykorzystanie środków produkcji lub poprawę efektywności gospodarki.

3. Wykonanie decyzji w sprawie podziału i likwidacji przedsiębiorstwa należy do organu założycielskiego tego przedsiębiorstwa, a w sprawie łączenia — do organu założycielskiego wskazanego w decyzji.

§ 2. Decyzja o podziale przedsiębiorstwa powinna określać:

- 1) przedsiębiorstwo ulegające podziałowi,
- 2) czy działalność przedsiębiorstwa ustaje lub czy podział polega na wyłączeniu z tego przedsiębiorstwa jednostki lub jednostek organizacyjnych, albo określonych składników majątkowych,
- 3) przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa tworzone w wyniku podziału albo przejmujące jednostki organizacyjne, o których mowa w pkt 2,
- 4) przeznaczenie składników majątkowych, o których mowa w pkt 2,
- 5) termin podziału.

§ 3. W postępowaniu mającym na celu podział przedsiębiorstwa do obowiązków organu założycielskiego w szczególności należy:

- 1) zawiadomienie organów przedsiębiorstwa o podjętym postępowaniu,
- 2) złożenie wniosku o wykreślenie przedsiębiorstwa z rejestru przedsiębiorstw państwowych z dniem wpisu do tego rejestru przedsiębiorstw powstałych w wyniku podziału, jeżeli podział łączy się z ustaniem działalności dotychczas istniejącego przedsiębiorstwa,
- 3) powołanie komisji do przeprowadzenia inwentaryzacji mienia przedsiębiorstwa ulegającego podziałowi oraz w celu dokonania szczegółowego podziału funduszy przedsiębiorstwa oraz składników mienia, jak również zobowiązań i wierzytelności tego przedsiębiorstwa między przedsiębiorstwa powstałe w wyniku podziału lub w podziale tym uczestniczące, na podstawie bilansu przedsiębiorstwa ulegającego podziałowi,
- 4) wydanie zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstw powstających w wyniku podziału i przydzielenie tym przedsiębiorstwom lub innym przedsiębiorstwom uczestniczącym w podziale składników mienia przedsiębiorstwa ulegającego podziałowi.

§ 4. Przedsiębiorstwa powstałe w wyniku podziału odpowiadają za zobowiązania przedsiębiorstwa ulegającego podziałowi do wysokości wartości przydzielonych im składników majątkowych tego przedsiębiorstwa.

§ 5. Przekazanie innym przedsiębiorstwom państwowym składników majątkowych przedsiębiorstwa ulegającego podziałowi następuje nieodpłatnie, przy czym ich wartość, zmniejszona o wartość przejętych zobowiązań, zwiększa fundusz założycielski przedsiębiorstwa przejmującego te składniki majątkowe lub wierzytelności.

§ 6. Decyzja o łączeniu przedsiębiorstw powinna określać:

- 1) łączone przedsiębiorstwa, ze wskazaniem przedsiębiorstwa przejmującego,
- 2) termin połączenia,
- 3) organ założycielski dla przedsiębiorstwa powstałego w wyniku łączenia.

§ 7. Organ założycielski, niezwłocznie po otrzymaniu decyzji o połączeniu przedsiębiorstw państwowych, zawiadamia organy tych przedsiębiorstw o podjętym postępowaniu.

§ 8. Przejęcia majątku łączonych przedsiębiorstw dokonuje się komisyjnie; komisję powołuje ten organ,

który będzie organem założycielskim połączonego przedsiębiorstwa.

§ 9. Organ założycielski, niezwłocznie po otrzymaniu decyzji o likwidacji przedsiębiorstwa:

- 1) zawiadamia organy przedsiębiorstwa o podjętym postępowaniu likwidacyjnym,
- 2) ustala dzień otwarcia likwidacji,
- 3) powołuje likwidatora oraz nadzoruje postępowanie likwidacyjne i czynności likwidatora, a także określa czynności, których likwidatorowi nie wolno wykonywać bez odrębnego zezwolenia organu założycielskiego.

§ 10. Z chwilą powołania likwidatora przestają działać organy przedsiębiorstwa, a działalnością i mieniem likwidowanego przedsiębiorstwa zarządza likwidator.

§ 11. Do obowiązków likwidatora należy w szczególności:

- 1) sporządzenie inwentaryzacji składników majątkowych na dzień otwarcia likwidacji,
- 2) wezwanie, przez ogłoszenie w dzienniku „Rzeczpospolita”, wierzycieli likwidowanego przedsiębiorstwa do zgłoszenia roszczeń w terminie miesiąca od dnia ogłoszenia,
- 3) sporządzenie wykazu roszczeń wierzycieli likwidowanego przedsiębiorstwa oraz określenie sposobu ich zaspokojenia, z zastrzeżeniem przepisu § 13 ust. 1.

§ 12. 1. Z chwilą wszczęcia postępowania likwidacyjnego likwidator jest obowiązany rozwiązać z pracownikami przedsiębiorstwa umowy o pracę.

2. W celu zapewnienia wykonania zadań związanych z likwidacją przedsiębiorstwa likwidator może odstąpić od rozwiązania umowy o pracę z pracownikiem niezbędnym do wykonywania tych zadań.

§ 13. 1. Likwidator dokonuje sprzedaży środków obrotowych i zagospodarowuje środki trwałe oraz zaspokaja wierzytelności w kolejności określonej w art. 1025 Kodeksu postępowania cywilnego.

2. W razie gdy składniki majątkowe pozostałe po likwidacji przedsiębiorstwa zostaną przekazane innemu przedsiębiorstwu, przepis § 5 stosuje się odpowiednio.

§ 14. Organ założycielski zaspokaja w imieniu Skarbu Państwa niektóre roszczenia pracownicze do zlikwidowanego przedsiębiorstwa, stosując odpowiednio przepisy w sprawie zaspokajania przez Skarb Państwa niektórych roszczeń pracowniczych do przedsiębiorstwa po jego likwidacji lub upadłości.

Rozdział 2

Postępowanie w sprawie poprawy gospodarki przedsiębiorstwa

§ 15. 1. W razie powstania przesłanek określonych w art. 4 ustawy z dnia 29 czerwca 1983 r. o poprawie gospodarki przedsiębiorstwa państwowego oraz o jego upadłości (Dz. U. z 1986 r. Nr 8, poz. 46 i z 1989 r. Nr 3, poz. 10) organ założycielski może, bez wszczynania postępowania wewnętrznego, ustanowić nad przedsiębiorstwem zarząd komisaryczny.

2. W sprawach ustanowienia zarządu komisarycznego nad przedsiębiorstwem stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w ust. 1.

Rozdział 3

Postępowanie upadłościowe w stosunku do przedsiębiorstwa

§ 16. W razie niewypłacalności, o której mowa w art. 25 ustawy wymienionej w § 15 ust. 1, w stosunku do przedsiębiorstwa wszczyna się szczególne postępowanie upadłościowe, zwane dalej „postępowaniem upadłościowym”.

§ 17. 1. Podstawą ogłoszenia upadłości może być poza przesłankami określonymi w art. 25 ustawy, o której mowa w § 15 ust. 1, również zaprzestanie płacenia przez przedsiębiorstwo zobowiązań, do których mają zastosowanie przepisy o zobowiązaniach podatkowych.

2. Wniosek o ogłoszenie upadłości może być zgłoszony przez organ założycielski, bank finansujący działalność przedsiębiorstwa lub Ministra Finansów, a w stosunku do przedsiębiorstw podległych radom narodowym również przez terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, może być zgłoszony, jeżeli należność pieniężna, stwierdzona tytułem egzekucyjnym lub uznana na piśmie, nie została zaspokojona w ciągu sześciu tygodni od dnia zgłoszenia jej we właściwym trybie do pokrycia z rachunku bankowego przedsiębiorstwa.

§ 18. Postępowanie upadłościowe należy do właściwości sądu wojewódzkiego, w którego okręgu przedsiębiorstwo ma swoją siedzibę.

§ 19. Sąd, w terminie 14 dni od dnia zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości, wydaje postanowienie o uwzględnieniu lub oddaleniu wniosku.

§ 20. Syndyk jest obowiązany, niezwłocznie po wyznaczeniu, dokonać w rejestrze przedsiębiorstw państwowych zgłoszenia o upadłości przedsiębiorstwa oraz ogłosić w dzienniku „Rzeczpospolita” wezwanie do wierzycieli o zgłoszenie wierzytelności w ciągu dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia.

§ 21. 1. Po upływie terminu, o którym mowa w § 20, syndyk zgłasza w terminie 3 dni do sędziego-komisarza

wniosek o przeprowadzenie postępowania w celu zawarcia z wierzycielami układu co do sposobu i okresu spłaty wierzycieli.

2. Po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, sędzia-komisarz wyznacza rozprawę w celu zawarcia układu; rozprawa powinna się odbyć w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez sąd wniosku.

3. Jeżeli nie dojdzie do układu z wierzycielami, sędzia-komisarz zwraca syndykowi wniosek, o którym mowa w ust. 1.

§ 22. Po zwróceniu wniosku, o którym mowa w § 21, syndyk dokonuje sprzedaży przedsiębiorstwa lub jego poszczególnych składników majątkowych.

§ 23. 1. Sprzedaż przedsiębiorstwa następuje w drodze przetargu nieograniczonego.

2. Informacje o warunkach nabycia przedsiębiorstwa w drodze przetargu i terminie składania ofert ogłasza się w sposób zapewniający ich dotarcie do możliwie szerokiego kręgu zainteresowanych.

3. W razie zgłoszenia większej liczby ofert, syndyk wyznacza rozprawę w celu przeprowadzenia przetargu. Pierwszeństwo nabycia przysługuje osobie, która zgłosiła najwyższą cenę nabycia.

4. Przyznanie prawa nabycia wymaga zatwierdzenia przez sędziego-komisarza.

5. Nabycie przedsiębiorstwa następuje w stanie wolnym od wszelkich obciążeń, z wyjątkiem służebności gruntowych.

§ 24. Sprzedaż poszczególnych składników majątkowych przedsiębiorstwa następuje w drodze przetargu. W tym przypadku stosuje się odpowiednio przepisy § 23, z tym że prawo nabycia nie wymaga zatwierdzenia przez sędziego-komisarza.

Rozdział 4

Przepis końcowy

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. F. Rakowski*

265

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 lipca 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie dokumentów stwierdzających tożsamość.

Na podstawie art. 44 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 1984 r. Nr 32, poz. 174 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1984 r. w sprawie dokumentów stwierdzających tożsamość (Dz. U. z 1987 r. Nr 34, poz. 192 i z 1988 r. Nr 30, poz. 209) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. W dowodach osobistych i tymczasowych dowodach osobistych poza wpisami określonymi w art. 37 i 39 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 1984 r. Nr 32, poz. 174 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192), zwanej dalej „ustawą”, powinny być dokonywane wpisy o odbywaniu

zasadniczej służby w obronie cywilnej lub służby zastępczej oraz o zwolnieniu z tych służb.”;

2) w § 8 w ust. 1:

a) dodaje się nowe pkt 1 i 2 w brzmieniu:

„1) o prowadzeniu działalności gospodarczej oraz o utracie ważności tego wpisu,

2) o prowadzeniu lub współprowadzeniu gospodarstwa rolnego oraz o utracie ważności tego wpisu”;

b) dotychczasowe pkt 1—10 oznacza się odpowiednio jako pkt 3—12;

3) § 13—15 otrzymują brzmienie:

„§ 13. 1. Wpisów w dowodach osobistych:

1) żołnierzy o odbywaniu służby wojskowej oraz o zwolnieniu z tej służby — dokonują właściwe jednostki wojskowe,

2) poborowych o odbywaniu zasadniczej służby w obronie cywilnej oraz o zwolnieniu z tej służby — dokonują właściwe wojskowe komendy uzupełnień,

3) poborowych o odbywaniu służby zastępczej i o zwolnieniu z tej służby — dokonują właściwe zakłady pracy.

2. Wpisów, o których mowa w ust. 1, dokonuje się na stronie „Adnotacje o zatrudnieniu” z użyciem stempli, których wzory określa załącznik nr 6 do rozporządzenia.

§ 14. 1. Wpisów w dowodach osobistych o prowadzeniu działalności gospodarczej dokonuje się na podstawie ewidencji tej działalności albo udzielonej koncesji lub innego upoważnienia wydanego stosownie do obowiązujących przepisów prawa.

2. Wpisów o prowadzeniu działalności gospodarczej oraz o utracie ważności tych wpisów dokonują, na wniosek osoby zainteresowanej, terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej w sprawach ewidencji działalności gospodarczej stopnia podstawowego. Wpisów dokonuje się na stronie „Adnotacje urzędowe” z użyciem stempli, których wzory określa załącznik nr 7 do rozporządzenia.

3. Wpisu o utracie ważności wpisu o prowadzeniu działalności gospodarczej można dokonać także z urzędu.

§ 15. 1. Wpisów w dowodach osobistych o prowadzeniu lub współprowadzeniu gospodarstwa rolnego oraz o utracie ważności tych wpisów dokonują, na wniosek osoby zainteresowanej, terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw rolnictwa i gospodarki żywnościowej stopnia podstawowego. Wpisów dokonuje się na stronie „Adnotacje urzędowe” z użyciem stempli, których wzory określa załącznik nr 8 do rozporządzenia.

2. Wpisu o utracie ważności wpisu o prowadzeniu lub współprowadzeniu gospodarstwa rolnego można dokonać także z urzędu.”;

4) § 18 otrzymuje brzmienie:

„§ 18. 1. Wpisów grupy krwi oraz wpisów o cięż-

kich schorzeniach zagrażających bezpośrednio życiu dokonują, na wniosek osoby zainteresowanej, zakłady społeczne służby zdrowia upoważnione przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej, właściwe ze względu na miejsce pobytu stałego tej osoby. Wpisów dokonuje się na stronie „Adnotacje urzędowe” z użyciem stempli, których wzory określa załącznik nr 14 do rozporządzenia.

2. Ciężkimi schorzeniami zagrażającymi bezpośrednio życiu, które mogą być wpisywane do dokumentów stwierdzających tożsamość są:

1) padaczka,

2) cukrzyca,

3) ostra i podostra postać choroby niedokrwiennej serca,

4) zaburzenia równowagi — zespół Meniera.

3. W stosunku do żołnierzy w czynnej służbie wojskowej, funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej oraz pracowników uprawnionych do korzystania ze świadczeń kolejowej służby zdrowia wpisów, o których mowa w ust. 1, dokonują upoważnione przez Ministrów Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych oraz Transportu, Żeglugi i Łączności zakłady służby zdrowia podległe tym ministrom.”;

5) w § 19 w ust. 2 liczbę „8” zastępuje się liczbą „9”;

6) w § 20 liczbę „9” zastępuje się liczbą „10”;

7) w § 21 liczbę „10” zastępuje się liczbą „11”;

8) w § 22 liczbę „11” zastępuje się liczbą „12”;

9) w § 23 liczbę „12” zastępuje się liczbą „13”;

10) w § 24 wyrazy „§ 10—14, § 16” zastępuje się wyrazami „§ 10—16”;

11) w § 25:

a) w ust. 1 wyrazy „wnioskiem i” skreśla się,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wniosek o dokonanie wymiany dokumentu stwierdzającego tożsamość składa się ustnie.”;

12) po załączniku nr 5 do rozporządzenia dodaje się załącznik nr 6 w brzmieniu ustalonym w załączniku nr 1 do niniejszego rozporządzenia;

13) dotychczasowe załączniki nr 6—12 do rozporządzenia oznacza się odpowiednio jako załączniki nr 7—13;

14) załącznik nr 7 do rozporządzenia otrzymuje brzmienie ustalone w załączniku nr 2 do niniejszego rozporządzenia;

15) po załączniku nr 13 do rozporządzenia dodaje się załącznik nr 14 w brzmieniu ustalonym w załączniku nr 3 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Wpisy w dowodach osobistych o wykonywaniu działalności gospodarczej oraz wpisy grupy krwi dokonane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują ważność.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. F. Rakowski*

Załącznik nr 1 do rozporządzenia
Rady Ministrów z dnia 29 lipca
1989 r. (poz. 265)

WZORY STEPLI DO DOKONYWANIA W DOKUMENTACH STWIERDZAJĄCYCH TOŻSAMOŚĆ WPISÓW
O ODBYWANIU SŁUŻBY WOJSKOWEJ, ZASADNICZEJ SŁUŻBY W OBRONIE CYWILNEJ ORAZ SŁUŻBY
ZASTĘPCZEJ

Stawił się do służby wojskowej
dnia

.....
(podpis)

Zwolniony ze służby wojskowej
dnia

.....
(podpis)

Stawił się do zasadniczej służby w OC
dnia

.....
(podpis)

Zwolniony z zasadniczej służby w OC
dnia

.....
(podpis)

Wymiary stempli wynoszą 25 mm × 15 mm.

Rozpoczął służbę zastępczą
dnia w

.....
(podaje się nazwę zakładu pracy)

.....
(podpis)

Zakończył służbę zastępczą
dnia w

.....

.....
(podpis)

Wymiary stempli wynoszą 25 mm × 25 mm.

Załącznik nr 2 do rozporządzenia
Rady Ministrów z dnia 29 lipca
1989 r. (poz. 265)

WZORY STEPLI DO DOKONYWANIA W DOKUMENTACH STWIERDZAJĄCYCH TOŻSAMOŚĆ WPISÓW
O PROWADZENIU DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ ORAZ O UTRACIE WAŻNOŚCI TYCH WPISÓW

(Nazwa organu administracji państwowej)

Prowadzi działalność gospodarczą na podstawie
.....
..... *)

.....
(data rozpoczęcia działalności) (data i podpis)

(Nazwa organu administracji państwowej)

Wpis o prowadzeniu działalności gospodarczej utracił
ważność z dniem

.....
(data i podpis)

*) Podaje się oznaczenie wpisu do ewidencji działalności
gospodarczej lub udzielonej koncesji (innego upoważnienia).

Wymiary stempla wynoszą 60 mm × 25 mm.

Wymiary stempla wynoszą 60 mm × 40 mm.

Załącznik nr 3 do rozporządzenia
Rady Ministrów z dnia 29 lipca
1989 r. (poz. 265)

WZORY STEMPLI DO DOKONYWANIA W DOKUMENTACH STWIERDZAJĄCYCH TOŻSAMOŚĆ WPISÓW
GRUPY KRWI ORAZ WPISÓW O CIĘŻKICH SCHORZENIACH ZAGRAŻAJĄCYCH BEZPOŚREDNIO ŻYCIU

(Nazwa zakładu służby zdrowia)	
Grupa krwi	
Uwagi	
Data i nr badań	
(data)	(podpis)

(Nazwa zakładu służby zdrowia)	
Rodzaj schorzenia w języku polskim	
Uwagi	
Data badania	
(data)	(podpis)

Wymiary stempli wynoszą 70 mm × 50 mm.

266

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 lipca 1989 r.

w sprawie udzielania zwolnień od pracy pracownikom powołanym do pełnienia funkcji z wyboru w zakładowej organizacji związkowej.

Na podstawie art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 1982 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 1985 r. Nr 54, poz. 277, z 1988 r. Nr 11, poz. 84 i z 1989 r. Nr 20, poz. 105) oraz art. 175 § 2 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zakładowa organizacja związkowa może wystąpić do kierownika zakładu pracy z wnioskiem o udzielenie pracownikowi pełniącemu funkcję z wyboru w tej organizacji zwolnienia od pracy zawodowej na czas trwania kadencji, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia od zakładu pracy albo na zasadach urlopu bezpłatnego.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, zakładowa organizacja związkowa może wystąpić o udzielenie pra-

cownikowi zwolnienia od pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy.

§ 2. Kierownik zakładu pracy jest obowiązany udzielić pracownikowi zwolnienia od pracy na zasadach określonych przepisami niniejszego rozporządzenia w terminie, w jednej z form tego zwolnienia i w wymiarze, o których mowa w § 1, zgodnie z wnioskiem zakładowej organizacji związkowej.

§ 3. 1. Zwolnienie od pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia przysługuje, jeżeli zakładowa organizacja związkowa zrzesza:

1) od 200 do 500 osób — 1 pracownikowi, z uwzględnieniem ust. 2,

- 2) ponad 500 do 1000 osób — 2 pracownikom,
- 3) ponad 1000 do 2000 osób — 3 pracownikom,
- 4) ponad 2000 osób dodatkowo — 1 pracownikowi na każde rozpoczęte 1000 osób, z tym że jeżeli zwolnienie jest udzielane w niepełnym wymiarze czasu pracy, przysługuje ono odpowiednio większej liczbie pracowników.

2. W zakładowych organizacjach związkowych, powstałych po dniu 10 kwietnia 1989 r., minimalna liczba zrzeszonych osób, uprawniona do delegowania jednego pracownika, wynosi 150.

§ 4. Zwolnienie od pracy na zasadach urlopu bezpłatnego przysługuje wskazanej we wniosku zakładowej organizacji związkowej, liczbie pracowników pełniących funkcje z wyboru, bez względu na liczbę osób zrzeszonych w tej organizacji związkowej.

§ 5. 1. Za czas zwolnienia od pracy, udzielonego z zachowaniem prawa do wynagrodzenia od zakładu pracy, pracownikowi przysługuje to wynagrodzenie w wysokości ustalonej według zasad obowiązujących przy obliczaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy, z wyłączeniem z podstawy obliczania tego wynagrodzenia dodatków za pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia, szczególnie uciążliwych lub niebezpiecznych.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, ulega ponownemu ustaleniu w razie dokonania w zakładzie pracy zmiany zasad wynagradzania albo regulacji płac ogółu pracowników lub grupy zawodowej, którymi pracownik byłby objęty, gdyby nie korzystał ze zwolnienia od pracy.

§ 6. 1. W okresie zwolnienia od pracy, udzielonego na zasadach urlopu bezpłatnego, pracownik nie zachowuje prawa do wynagrodzenia od zakładu pracy, przewidzianego w umowie o pracę. Jednakże pracownik zachowuje w tym okresie prawo do świadczeń wynikających z tytułu zatrudnienia w zakładzie pracy, jeżeli przepisy rozporządzenia lub przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

2. Okres zwolnienia od pracy, o którym mowa w ust. 1, wlicza się pracownikowi do okresu pracy w zakładzie, który udzielił zwolnienia.

3. Wynagrodzenie za pracę pracownika po zakończeniu zwolnienia od pracy, o którym mowa w ust. 1, powinno być ustalone w wysokości nie niższej od wynagrodzenia otrzymywanego przez pracowników zatrudnionych w zakładzie na analogicznych stanowiskach pracy.

4. Zakład pracy wydając pracownikowi świadectwo pracy i opinię o pracy, w razie ustania stosunku pracy, nie wykazuje odrębnie okresu udzielonego pracownikowi zwolnienia od pracy, przewidzianego w ust. 1, w okresie jego zatrudnienia w tym zakładzie.

§ 7. W okresie zwolnienia od pracy, bez względu na jego formę, pracownik może otrzymywać nagrody i premie z zysku, jeżeli tak stanowi obowiązujący w zakładzie regulamin przyznawania tych nagród i premii.

§ 8. Pracownikowi korzystającemu ze zwolnienia od pracy, bez względu na jego formę, nie przysługują od zakładu pracy w okresie tego zwolnienia dodatkowe uprawnienia związane z wykonywaniem pracy w określonych warunkach, a także świadczenia przewidziane ze względu na szkodliwe dla zdrowia, szczególnie uciążliwe lub niebezpieczne warunki pracy na stanowisku pracy, na którym był on zatrudniony przed udzieleniem zwolnienia, z zastrzeżeniem odpowiedniego stosowania tej zasady do pracowników zwolnionych od pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy, o których mowa w § 1 ust. 2.

§ 9. Do pracowników korzystających w dniu wejścia w życie rozporządzenia, ze zwolnienia od pracy zawodowej do pełnienia funkcji z wyboru w zakładowej organizacji związkowej, mają zastosowanie, do czasu wygaśnięcia ich mandatów, przepisy dotychczasowe, chyba że zakładowa organizacja związkowa wystąpi z wnioskiem o udzielenie tym pracownikom zwolnienia od pracy na zasadach określonych w rozporządzeniu.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1985 r. w sprawie udzielania zwolnień od pracy zawodowej pracownikom powołanym do pełnienia funkcji z wyboru w zakładowej organizacji związkowej (Dz. U. Nr 55, poz. 282), z zastrzeżeniem § 9.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *I. Sekuła*

267

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 19 lipca 1989 r.

w sprawie wynagradzania nauczycieli akademickich.

Na podstawie art. 145 ust. 8 i art. 148 ust. 4 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 201, z 1987 r. Nr 22, poz. 128 oraz

z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 6, poz. 33, Nr 20, poz. 104, Nr 29, poz. 154, Nr 34, poz. 181 i Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do nauczycieli akademickich zatrudnionych w szkołach wyższych objętych ustawą z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 201, z 1987 r. Nr 22, poz. 128 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 6, poz. 33, Nr 20, poz. 104, Nr 29, poz. 154, Nr 34, poz. 181 i Nr 35, poz. 192), zwaną dalej „ustawą”.

2. Rozporządzenie stosuje się również do osób cywilnych zatrudnionych w charakterze nauczycieli akademickich w szkołach wyższych podległych Ministrom Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o nauczycielach akademickich, rozumie się przez to pracowników zatrudnionych na stanowiskach wymienionych w art. 131 ust. 2, art. 141, 142, 174, 175 i 176 ustawy.

§ 3. 1. Ustala się tabelę stawek miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli akademickich, z wyjątkiem wymienionych w art. 173 pkt 6 ustawy, stanowiącą załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Kwalifikacje wymagane do zatrudnienia na stanowiskach wymienionych w załączniku nr 1 do rozporządzenia określa ustawa i wydane na jej podstawie przepisy.

§ 4. 1. Stawki wynagrodzenia zasadniczego ustalone w załączniku nr 1 do rozporządzenia przysługują nauczycielom akademickim zatrudnionym w pełnym wymiarze zajęć.

2. Do pełnego wymiaru zajęć zalicza się:

- 1) obowiązkowy wymiar zajęć dydaktycznych, ustalony w godzinach obliczeniowych,
- 2) inne zajęcia dydaktyczne, do których zalicza się:
 - a) przeprowadzanie egzaminu lub udział w egzaminowaniu studentów,
 - b) recenzowanie prac dyplomowych studentów oraz prac końcowych słuchaczy studiów podyplomowych,
 - c) sprawdzanie prac kontrolnych na studiach zaocznym,
- 3) zajęcia wychowawcze i organizacyjne w wymiarze ustalonym przez kierownika jednostki organizacyjnej,
- 4) prace badawcze ujęte w planie badań szkoły wyższej, nie objęte zamówieniami jednostek gospodarki społecznej.

3. Jedną godzinę obliczeniową stanowi 45 minut wykładu, zajęcia lekcyjnego, konwersatorium, ćwiczenia, proseminarium lub seminarium, objętych planami studiów.

§ 5. Nauczycielom akademickim zatrudnionym w niepełnym wymiarze zajęć przysługują: wynagrodzenie zasadnicze oraz dodatki w wysokości proporcjonalnej do wymiaru tych zajęć określonego w umowie o pracę.

§ 6. 1. Nauczyciel akademicki, który wykonał w roku akademickim zajęcia dydaktyczne w obowiązującym wymiarze, otrzymuje jednorazowe, dodatkowe wynagro-

dzenie w wysokości do 15 000 zł za prowadzenie pracy dyplomowej studenta, a za prowadzenie pracy dyplomowej studenta nie będącego obywatelem polskim — do 30 000 zł.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje po pozytywnej ocenie pracy dyplomowej.

3. Inne rodzaje zajęć, poza wymienionymi w ust. 1 oraz w § 4 ust. 2, za które przysługuje nauczycielom akademickim dodatkowe wynagrodzenie, oraz zasady wynagradzania za prowadzenie tych zajęć określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 7. 1. Wynagrodzenie zasadnicze rektora szkoły wyższej ustala właściwy minister.

2. Wynagrodzenie zasadnicze pozostałych nauczycieli akademickich, w ramach stawek określonych w załączniku nr 1 do rozporządzenia oraz posiadanego przez szkołę wyższą limitu wynagrodzeń osobowych, ustala rektor w uzgodnieniu z działającymi na terenie szkoły wyższej związkami zawodowymi.

§ 8. 1. Za ponadwymiarowe zajęcia dydaktyczne, o których mowa w art. 193 ustawy, nauczyciele akademicy otrzymują wynagrodzenie obliczone według następujących stawek:

Lp.	Stanowisko	Stawka za godzinę obliczeniową w złotych
1	Profesor	1 800—2 000
2	Docent	1 500—1 800
3	Adiunkt, starszy wykładowca	1 200—1 500
4	Starszy asystent, wykładowca	900—1 200
5	Asystent, lektor, instruktor, młodszy wykładowca	800—1 100

2. Stawki wymienione w ust. 1 mogą być przez rektora w uzasadnionych wypadkach podwyższone, jednak nie więcej niż o 35%, a dla prowadzących zajęcia w językach obcych na studiach dla cudzoziemców — nie więcej niż o 100%.

§ 9. 1. Nauczycielom akademickim pełniącym funkcje wymienione w załączniku nr 3 do rozporządzenia przysługuje dodatek do wynagrodzenia w wysokości określonej w tym załączniku.

2. Kategorie dodatku funkcyjnego dla rektora oraz prorektorów szkoły wyższej ustala właściwy minister (kierownik urzędu centralnego), biorąc pod uwagę stopień złożoności w kierowaniu szkołą wyższą.

3. Wysokość dodatku funkcyjnego dla pozostałych nauczycieli akademickich ustala rektor szkoły wyższej.

§ 10. 1. Dodatek funkcyjny przysługuje również nauczycielom akademickim, którym powierzono czasowe pełnienie obowiązków kierowniczych. W tym wypadku prawo do dodatku powstaje od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po podjęciu pełnienia obowiązków kierowniczych i wygasa z dniem pierwszym miesiąca kalendarzowego następującego po zaprzestaniu pełnienia tych obowiązków.

2. Nauczycielowi akademickiemu przysługuje tylko jeden dodatek funkcyjny, a w razie zbiegu prawa do dwóch lub więcej dodatków — dodatek wyższy. Rektorowi i prorektorowi, dziekanowi i prodziekanowi przysługuje dodatek z tytułu pełnienia tej funkcji niezależnie od dodatku funkcyjnego z tytułu pełnienia drugiej funkcji kierowniczej w szkole wyższej.

3. Nauczyciel akademicki powołany do pełnienia funkcji kierowniczej na czas określony traci prawo do dodatku funkcyjnego z upływem tego okresu, a w razie wcześniejszego odwołania — z końcem miesiąca, w którym nastąpiło odwołanie.

4. Dodatek funkcyjny nie przysługuje w okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych, za okresy nieobecności w pracy, za które nie przysługuje wynagrodzenie zasadnicze, oraz od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nauczyciel akademicki zaprzestał pełnienia z innych powodów sprawowanej funkcji. W okresie niepełnienia obowiązków z powodu choroby dodatek przysługuje za okres nie przekraczający trzech miesięcy.

§ 11. Nauczycielom akademickim przysługują dodatki za prace wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych. Wykaz prac, których wykonywanie stanowi podstawę do przyznania dodatku, z oznaczeniem stopnia szkodliwości, oraz wysokość dodatków i zasady ich wypłaty określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 12. Nauczycielowi akademickiemu — promotorowi w przewodzie doktorskim, po zakończeniu przewodu, przysługuje jednorazowo wynagrodzenie w wysokości:

- 1) do 60% maksymalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego profesora zwyczajnego, jeżeli przewód trwał 4 lata lub krócej,

- 2) do 45% maksymalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego profesora zwyczajnego, jeżeli przewód trwał dłużej niż 4 lata,

- 3) do 90% maksymalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego profesora zwyczajnego, jeżeli przewód dotyczy osoby nie będącej obywatelem polskim, niezależnie od czasu trwania przewodu.

§ 13. 1. Wynagrodzenie nauczyciela akademickiego, z wyjątkiem należności, o których mowa w ust. 2, wypłaca się z góry, najpóźniej w pierwszym dniu każdego miesiąca, a jeżeli dzień ten jest wolny od zajęć lekcyjnych — w ostatnim dniu roboczym poprzedniego miesiąca.

2. Wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe oraz inne wynagrodzenia, których wymiar może być ustalony jedynie na podstawie już wykonanych prac, wypłaca się miesięcznie lub jednorazowo z dołu.

§ 14. Nauczycielom akademickim nie przysługują dodatki do wynagrodzenia z tytułu posiadania specjalizacji zawodowej, określone w odrębnych przepisach.

§ 15. Zgodnie z art. 80 ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o zmianie upoważnień do wydawania aktów wykonawczych (Dz. U. Nr 35, poz. 192) traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1982 r. w sprawie wynagradzania nauczycieli akademickich (Dz. U. z 1987 r. Nr 29, poz. 163, z 1988 r. Nr 31, poz. 228 i z 1989 r. Nr 11, poz. 59).

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 lipca 1989 r., z tym że stawki określone w § 8 ust. 1 stosuje się do ponadwymiarowych zajęć dydaktycznych realizowanych po dniu 30 września 1989 r.

Minister Edukacji Narodowej: *J. Fisiak*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 19 lipca 1989 r. (poz. 267)

Załącznik nr 1

TABELA STAWEK MIESIĘCZNEGO WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO NAUCZYCIELI AKADEMICKICH

Lp.	Stanowisko	Stawka miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego w złotych
1	2	3
1	Profesor posiadający tytuł naukowy profesora zwyczajnego	170 000—190 000
2	Profesor posiadający tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego, profesor kontraktowy	146 000—160 000
3	Docent	125 000—140 000
4	Adiunkt posiadający stopień naukowy doktora habilitowanego, starszy kustosz dyplomowany, starszy dokumentalista dyplomowany	115 000—125 000
5	Adiunkt, starszy wykładowca posiadający stopień naukowy doktora	103 000—115 000
6	Kustosz dyplomowany, dokumentalista dyplomowany	97 000—110 000
7	Starszy wykładowca nie posiadający stopnia naukowego doktora	96 000—105 000
8	Starszy asystent, adiunkt biblioteczny, adiunkt dokumentacji naukowej, wykładowca	90 000— 98 000
9	Asystent, asystent biblioteczny, asystent dokumentacji naukowej, lektor, instruktor, młodszy wykładowca, nauczyciel przedmiotów obronnych	82 000— 89 000
10	Nauczyciel przedmiotów pomocniczych	70 000—100 000
11	Asystent stażysta, lektor stażysta, instruktor stażysta	70 000— 78 000

ZASADY WYNAGRADZANIA ZA DODATKOWE CZYNNOŚCI NALEŻĄCE DO OBOWIĄZKÓW NAUCZYCIELI
AKADEMICKICH

§ 1. Do zajęć należących do obowiązków nauczycieli akademickich, za które przysługuje dodatkowe wynagrodzenie, zalicza się:

- 1) udział w pracach komisji dla doboru kandydatów na studia,
- 2) recenzowanie rozpraw doktorskich, recenzowanie rozpraw habilitacyjnych i opracowywanie ocen dorobku naukowego związanych z przewodami habilitacyjnymi oraz opracowywanie ocen całokształtu dorobku naukowo-badawczego, artystycznego lub dydaktyczno-wychowawczego kandydatów do tytułu naukowego,
- 3) działalność leczniczą, profilaktyczną i diagnostyczną, prowadzoną przez wydziały weterynaryjne wyższych szkół rolniczych.

§ 2. 1. Nauczycielom akademickim biorącym udział w pracach uczelnianej komisji dla doboru kandydatów na I rok studiów dziennych, wieczorowych i zaocznych przysługuje następujące wynagrodzenie ryczałtowe — przy liczbie kandydatów:

do 2000 osób	— do 13 000 zł,
do 4000 osób	— do 17 000 zł,
ponad 4000 osób	— do 21 000 zł.

2. Rektor szkoły wyższej może ustalić dla sekretarza uczelnianej komisji wynagrodzenie ryczałtowe wyższe od stawek określonych w ust. 1, nie więcej jednak niż o 50%.

3. Nauczycielom akademickim biorącym udział w pracach wydziałowych komisji dla doboru kandydatów na I rok studiów przysługuje następujące wynagrodzenie ryczałtowe:

- 1) przewodniczącym — do 3000 zł za każdych 50 kandydatów,
- 2) sekretarzom komisji — przy liczbie kandydatów:

do 200 osób	— do 24 000 zł,
od 201 do 400 osób	— do 30 000 zł,
ponad 400 osób	— do 36 000 zł,
- 3) pozostałym członkom komisji — do 1200 zł za każdych 50 kandydatów.

4. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 i 3, oblicza się na podstawie liczby kandydatów, którzy przystąpili do egzaminu wstępnego, zaokrąglając ją do najbliższej wartości podzielonej przez 50.

5. Za przeprowadzenie jednego egzaminu ustnego z każdym kandydatem egzaminator otrzymuje wynagrodzenie w wysokości do 300 zł. Wynagrodzenie to może być wypłacone tylko jednej osobie — egzaminatorowi prowadzącemu egzamin z danego przedmiotu, niezależnie od liczby członków komisji egzaminacyjnej.

6. Za sprawdzenie pracy pisemnej jednego kandydata egzaminator otrzymuje wynagrodzenie w wysokości do 300 zł. W razie potrzeby sprawdzenia jednej pracy pisemnej przez kilku egzaminatorów, ich łączne wynagrodzenie nie może być większe od 600 zł.

7. Egzaminator biorący równocześnie udział w pracach uczelnianej lub wydziałowej komisji dla doboru kandydatów na I rok studiów otrzymuje tylko jedno (wyższe) z wynagrodzeń wymienionych w ust. 1—6.

8. W akademiach wychowania fizycznego za przeprowadzenie z każdym kandydatem jednej próby sprawnościowej wchodzącej w skład egzaminu z wychowania fizycznego komisja egzaminacyjna otrzymuje wynagrodzenie w wysokości do 300 zł, niezależnie od liczby jej członków.

9. Rektor szkoły wyższej może przyznać członkom komisji egzaminacyjnej, przeprowadzającym egzamin z umiejętności praktycznych, wynagrodzenie w wysokości do 300 zł za przeprowadzenie jednego egzaminu praktycznego z każdym kandydatem.

10. Wysokość wynagrodzenia członków komisji ustala rektor szkoły.

§ 3. Zasady wynagradzania za recenzowanie rozpraw doktorskich, recenzowanie rozpraw habilitacyjnych i opracowywanie ocen dorobku naukowego związanych z przewodami habilitacyjnymi oraz opracowywanie ocen całokształtu dorobku naukowo-badawczego, artystycznego lub dydaktyczno-wychowawczego kandydatów do tytułu naukowego regulują odrębne przepisy.

§ 4. 1. Za działalność leczniczą, profilaktyczną i diagnostyczną, prowadzoną przez wydziały weterynaryjne wyższych szkół rolniczych w ramach zadań leczniczo-usługowych, wykonywanych poza obowiązującym wymiarem zajęć dydaktycznych, przysługuje nauczycielowi akademickiemu wynagrodzenie miesięczne w wysokości do 30 000 zł, ustalone przez rektora szkoły wyższej w zależności od ilości i rodzaju wykonywanych prac.

2. Wynagrodzenie nauczyciela akademickiego za działalność, o której mowa w ust. 1, nie może przekraczać 25% wartości wpływów z tytułu wykonania usługi (po odliczeniu wartości pasz, leków i kosztów transportu) według cen bieżących.

3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, wypłacane jest niezależnie od wynagrodzenia za czas pełnienia dyżuru.

4. Za czas dyżuru związanego z działalnością weterynaryjną w akademiach rolniczych, pełnionego na terenie szkoły wyższej w porze nocnej (pomiędzy godzinami 22 a 6 dnia następnego), w niedziele, święta oraz dodatkowe dni wolne od pracy, nauczycielowi akademickiemu przysługuje dzień wolny od zajęć, a w razie braku możliwości udzielenia dnia wolnego — wynagrodzenie w wysokości 1/170 miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego za każdą godzinę pełnionego dyżuru.

5. Prowadzenie działalności, o której mowa w ust. 1—4, nie może powodować zmniejszenia obowiązującego wymiaru zajęć dydaktycznych oraz obowiązków wychowawczych, badawczych i organizacyjnych.

§ 5. Dodatkowe wynagrodzenie za zajęcia określone w § 2 i 4 wypłaca się po wykonaniu tych zajęć.

TABELA DODATKÓW FUNKCYJNYCH NAUCZYCIELI AKADEMICKICH

Lp.	Funkcja	Miesięczne stawki dodatku w złotych
1	2	3
1	Rektor	dodatek według kat. I 80 000 dodatek według kat. II 65 000
2	Prorektor	dodatek według kat. I 50 000 dodatek według kat. II 45 000
3	1) Dziekan 2) Dyrektor międzyresortowego albo międzyuczelnianego instytutu (zakładu, ośrodka), dyrektor instytutu na prawach wydziału, dyrektor centrum uczelniano-przemysłowego 3) Dyrektor biblioteki głównej 4) Dziekan (kierownik) wydziału zamiejscowego (filii)	18 000—35 000
4	1) Prodziekan 2) Dyrektor instytutu wchodzącego w skład wydziału lub międzywydziałowego (pozawydziałowego) 3) Zastępca dyrektora instytutu na prawach wydziału 4) Kierownik międzyresortowego lub międzyuczelnianego ośrodka metodycznego 5) Dyrektor zespołu studiów podyplomowych	15 000—27 000
5	1) Zastępca dyrektora instytutu wchodzącego w skład wydziału lub międzywydziałowego (pozawydziałowego) 2) Zastępca dyrektora międzyresortowego lub międzyuczelnianego instytutu (zakładu, ośrodka), zastępca kierownika wydziału zamiejscowego (filii), zastępca dyrektora centrum uczelniano-przemysłowego 3) Zastępca dyrektora biblioteki głównej 4) Kierownik zakładu (ośrodka) poza wymienionym w lp. 3 5) Kierownik katedry (zespołu przedmiotowego) 6) Kierownik studium doktoranckiego, podyplomowego, kursu doskonalenia zawodowego oraz innego studium (kursu) specjalnego 7) Kierownik terenowego oddziału podlegającego wydziałowi 8) Kierownik ośrodka metodycznego 9) Kierownik kliniki 10) Kierownik grupy problemowej złożonej z ponad 10 pracowników 11) Kierownik studium praktycznej nauki języków obcych, kierownik studium wychowania fizycznego, kierownik studium nauk społeczno-politycznych, kierownik studium pedagogicznego 12) Zastępca kierownika międzyresortowego lub międzyuczelnianego ośrodka metodycznego 13) Dyrektor ogrodu botanicznego zatrudniającego ponad 30 pracowników	10 000—18 000
6	1) Kierownik pracowni, laboratorium, muzeum — nie wchodzących w skład instytutu, katedry, zespołu przedmiotowego lub zakładu (ośrodka), kierownik ogrodu botanicznego 2) Kierownik biblioteki wydziału lub instytutu 3) Kierownik oddziału (sekcji) w bibliotece lub ośrodka informacji naukowej 4) Kierownik naukowo-dydaktyczny terenowego punktu konsultacyjnego dla uczestników studiów dla pracujących 5) Zastępca kierownika studium wychowania fizycznego, kierownik zespołu lektorów 6) Kierownik studium wiejskiego gospodarstwa domowego w wyższej szkole rolniczej, zastępca kierownika studium praktycznej nauki języków obcych, kierownik międzywydziałowego studium kulturalno-oświatowego w szkole wyższej 7) Kierownik studenckiego domu marynarza	6 000—13 000

ZASADY PRYZNAWANIA NAUCZYCIELOM AKADEMICKIM DODATKÓW ZA PRACĘ WYKONYWANĄ
W WARUNKACH SZKODLIWYCH DLA ZDROWIA LUB UCIAŻLIWYCH ORAZ WYKAZ TYCH PRAC

§ 1. Nauczycielom akademickim szkół wyższych, zwanym dalej „pracownikami”, przysługują dodatki pieniężne za prace wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych, zwane dalej „dodatkami”.

§ 2. Dodatek wypłaca się miesięcznie z dołu w wysokości:

- 1) 800 zł — przy pierwszym stopniu szkodliwości lub uciążliwości,
- 2) 1200 zł — przy drugim stopniu szkodliwości lub uciążliwości,
- 3) 1500 zł — przy trzecim stopniu szkodliwości lub uciążliwości.

§ 3. 1. Do pierwszego stopnia szkodliwości lub uciążliwości zalicza się prace wykonywane:

- 1) w warunkach narażenia na działanie pyłów nie wywołujących zwłóknienia tkanki płucnej,
- 2) w warunkach narażenia na działanie substancji toksycznych nie kumulujących się w organizmie,
- 3) w pomieszczeniach zamkniętych, w których ze względów technologicznych utrzymuje się stale temperatura efektywna powyżej 25° lub poniżej 10°,
- 4) w warunkach narażenia na promieniowanie ultrafioletowe (np. spawanie, stosowanie lamp w celach bakteriobójczych),
- 5) w mokrym środowisku o względnej wilgotności powietrza przekraczającej 80%, w błocie lub bezpośrednim kontakcie z wodą,
- 6) przy obsłudze elektronicznych monitorów ekranowych.

2. Do drugiego stopnia szkodliwości lub uciążliwości zalicza się prace wykonywane w warunkach:

- 1) narażenia na działanie pyłów wywołujących zwłóknienie tkanki płucnej,
- 2) narażenia na działanie substancji toksycznych kumulujących się w organizmie,
- 3) obniżonego lub podwyższonego ciśnienia wynikającego z procesu technologicznego (np. w kesonach, komorach ciśnieniowych),
- 4) narażenia na szkodliwe działanie miejscowej wibracji (np. używanie ręcznych narzędzi pneumatycznych),
- 5) natężenia hałasu przekraczającego dopuszczalne normy.

3. Do trzeciego stopnia szkodliwości lub uciążliwości zalicza się prace wykonywane:

- 1) w warunkach narażenia na działanie benzydyny, alfa

i beta naftyloaminy, chlorku winylu, azbestu oraz innych czynników o analogicznym jak te substancje działaniu, jeżeli zostanie to uznane przez instytut medycyny pracy,

- 2) w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące,
- 3) w kontakcie (styczności) z materiałem zakaźnym lub chorymi zakaźnie ludźmi lub zwierzętami,
- 4) w kontakcie z ludźmi chorymi psychicznie lub znacznie upośledzonymi umysłowo,
- 5) w warunkach narażenia na działanie pól elektromagnetycznych wysokiej częstotliwości w zakresie od 0,1 do 300 000 MHz w strefie zagrożenia,
- 6) pod ziemią.

§ 4. 1. Prace określone w § 3 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 pkt 1, 2 i 5 uważa się za wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia uzasadniających przyznanie dodatku, jeżeli w środowisku pracy przekroczone są najwyższe dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia określone w odrębnych przepisach lub inne obowiązujące normy higienicznosanitarne.

2. Pomiarów czynników szkodliwych dla zdrowia, o których mowa w ust. 1, dokonywane są przez laboratoria Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz inne laboratoria upoważnione przez właściwych terenowo państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych.

§ 5. 1. Dodatek przysługuje pracownikom wykonującym prace, o których mowa w § 3 ust. 1, 2 i 3 pkt 1—4 i 6, przez co najmniej 40 godzin w miesiącu, natomiast pracownikom wykonującym prace wymienione w § 3 ust. 3 pkt 5 — przez połowę dopuszczalnego czasu przebywania w strefie zagrożenia.

2. Pracownikowi zatrudnionemu w niepełnym wymiarze czasu pracy prawo do dodatku przysługuje w wysokości proporcjonalnej do czasu pracy, jeżeli przepracował w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych co najmniej przez liczbę godzin, o której mowa w ust. 1.

§ 6. Pracownikowi wykonującemu w danym miesiącu prace w warunkach o różnym stopniu szkodliwości lub uciążliwości przysługuje jeden dodatek według najwyższego stopnia szkodliwości lub uciążliwości.

§ 7. Dodatki, o których mowa w § 1, wypłaca się w ramach posiadanych przez szkołę wyższą środków na wynagrodzenia osobowe.

§ 8. Szkoły wyższe prowadzą ewidencję stanowisk pracy, na których zatrudnionym pracownikom przyznane zostały dodatki, oraz czasu ich pracy w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych.

268

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 lipca 1989 r.

w sprawie łącznego zobowiązania pieniężnego.

Na podstawie art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325 i z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176 oraz Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pobierane na terenach gmin świadczenia z tytułu:

- 1) podatku rolnego od gruntów,
- 2) obciążeń na fundusz gminny — w wypadkach określonych w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz. U. Nr 52, poz. 269 i z 1988 r. Nr 19, poz. 132),
- 3) należności Państwowego Funduszu Ziemi, z wyjątkiem należności wynikających ze stosunków cywilnoprawnych,
- 4) podatku od nieruchomości, z wyjątkiem należnego od jednostek gospodarki uspołecznionej,
- 5) opłaty leśnej,
- 6) opłaty elektryfikacyjnej,
- 7) opłaty melioracyjnej,
- 8) opłaty za urządzenia zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorcze urządzenia kanalizacyjne wsi, wykonane przez państwo,

— przypadające za dany rok od tego samego zobowiązanego, a jeżeli zobowiązanym jest osoba fizyczna — także od członków jego rodziny prowadzących z nim wspólną gospodarkę rolną w rozumieniu przepisów o podatku rolnym bądź pozostających z nim we wspólnym gospodarstwie domowym — stanowią jedno łączne zobowiązanie, zwane dalej „zobowiązaniem pieniężnym”.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli na gruntach jest prowadzona wspólna gospodarka rolna przez inne osoby niż wymienione w tym przepisie, będące współwłaścicielami gospodarstwa rolnego lub współwłaścicielami innej nieruchomości.

§ 2. Na terenie miast zobowiązanie pieniężne stanowią pobierane od gospodarstw rolnych świadczenia z tytułu:

- 1) podatku rolnego od gruntów,
- 2) obciążeń na fundusz miejski (fundusz gminny w miastach, w których działa wspólna rada narodowa miasta i gminy) — w wypadkach określonych w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim,

- 3) należności Państwowego Funduszu Ziemi, z wyjątkiem należności wynikających ze stosunków cywilnoprawnych,
- 4) podatku od nieruchomości od budynków związanych z gospodarstwem rolnym w zakresie podlegającym opodatkowaniu tym podatkiem,
- 5) opłaty leśnej,
- 6) opłaty melioracyjnej.

§ 3. 1. Roczno wymiaru zobowiązań pieniężnych od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej dokonuje terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw finansowych stopnia podstawowego.

2. Jednostki gospodarki uspołecznionej są obowiązane, bez wezwania organu podatkowego, obliczać i odprowadzać zobowiązania pieniężne na rzecz budżetu gminy lub miasta, na których terenie są położone grunty.

§ 4. Należności określone w § 1 i 2 ujmuje się w jednym nakazie płatniczym w kwotach odrębnych i w sumie łącznej, a w rachunkowości i przy ich poborze tylko w sumie łącznej.

§ 5. Osobą, na którą wystawia się nakaz płatniczy, prowadzi rachunkowość, wystawia tytuły wykonawcze w postępowaniu egzekucyjnym i z którą załatwia się inne sprawy ze skutkiem dla pozostałych osób, na których ciąży obowiązek uiszczenia zobowiązania pieniężnego, jest:

- 1) jeżeli w skład zobowiązania pieniężnego wchodzi podatek rolny od gruntów — podatnik tego podatku w rozumieniu przepisów o tym podatku; w razie gdy gospodarstwo stanowi współwłasność kilku osób — ta spośród nich, która to gospodarstwo prowadzi, a jeżeli gospodarstwo rolne prowadzą wszyscy lub niektórzy spośród współwłaścicieli albo inne osoby nie będące współwłaścicielami gospodarstwa — którykolwiek ze współwłaścicieli gospodarstwa rolnego,
- 2) jeżeli w skład zobowiązania pieniężnego nie wchodzi podatek rolny od gruntów, a wchodzi podatek od nieruchomości — podatnik podatku od nieruchomości w rozumieniu przepisów o tym podatku; przepis pkt 1 dotyczący współwłaścicieli gospodarstwa rolnego stosuje się odpowiednio do współwłaścicieli nieruchomości,
- 3) w wypadkach nie wymienionych w pkt 1 i 2 — osoba, z którą wiąże się zobowiązanie pieniężne, a gdy takich osób jest kilka — ta osoba, na którą przypada największy wymiar należności wchodzącej w skład zobowiązania pieniężnego.

§ 6. Jeżeli w skład zobowiązania pieniężnego wchodzi należność Państwowego Funduszu Ziemi z tytułu nadania gospodarstwa rolnego (działki), zaświadczenie o całkowitej spłacie tej należności może być wydane tylko w wypadku, gdy cała należność z tytułu rat rocznych została już przypisana, a rolnik nie ma zaległości z tytułu zobowiązania pieniężnego z lat, w których raty te były włączone do zobowiązania pieniężnego.

§ 7. Zgodnie z art. 80 ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o zmianie upoważnień do wydawania aktów wykonawczych (Dz. U. Nr 35, poz. 192) traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1984 r. w sprawie

łącznego zobowiązania pieniężnego (Dz. U. Nr 58, poz. 295).

§ 8. 1. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1990 r. z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W 1989 r. poczynając od dnia 29 maja podział wpłat na poczet łącznego zobowiązania pieniężnego następuje w sposób określony w § 6 rozporządzenia, o którym mowa w § 7, jeżeli zobowiązany nie wskazał innego sposobu zarachowania wpłat.

Minister Finansów: A. Wróblewski

UWAGA P. T. PRENUMERATORZY DZIENNIKA USTAW I MONITORA POLSKIEGO

Wydział Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów uprzejmie informuje, że rozpoczął przyjmowanie przedpłat na prenumeratę na rok 1990. W celu dokonania wpłaty na prenumeratę:

Dziennika Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
Monitora Polskiego — Dziennika Urzędowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

- odbiorcy indywidualni otrzymają blankiety przekazów,
- instytucje i urzędy otrzymają druki „wpłata-zamówienie” (polecenie przelewu rozszerzone o część dotyczącą zamówienia z wydrukowanymi na 1990 r. obowiązującymi cenami prenumeraty).

Wpłaty należy dokonać w terminie do 31 października 1989 r.

Nowi prenumeratorzy otrzymują blankiety i druki po zgłoszeniu zapotrzebowania pisemnie lub telefonicznie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów.

Cena prenumeraty 1 egzemplarza wynosi rocznie:

Dziennika Ustaw	zł 6800,—
Monitora Polskiego	zł 4800,—

Dokonanie wpłaty na prenumeratę **do dnia 31 października 1989 r.** i prawidłowe wypełnienie blankietów przekazów i „wpłat-zamówień” (dokładny adres z numerem kodu pocztowego) zapewni terminowe rozpoczęcie wysyłki. W razie przekroczenia terminu, zamówienie będzie realizowane z opóźnieniem i spowoduje dodatkowe koszty związane z wysyłką zaległych egzemplarzy.

Zamawiający prenumeratę Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego dla podległych jednostek proszeni są o przesłanie przy „wpłacie-zamówieniu” rozdzielników zawierających nazwę odbiorcy (instytucji lub urzędu) i pełny adres z **numerem kodu pocztowego**.

O wszelkich zmianach nazwy prenumeratora lub adresu prosimy informować Wydział Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów.

UWAGA:

Załącznik do Dziennika Ustaw, w którym ogłaszane są m.in. obszerniejsze akty prawne z dziedziny stosunków międzynarodowych, będzie rozprowadzany wyłącznie na indywidualne zamówienia sprzedaży egzemplarzowej.

Wszelkich informacji o prenumeracie udziela **Wydział Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1 tel. 42-14-78 lub 694-67-50.**

WYDZIAŁ WYDAWNICTW
URZĘDU RADY MINISTRÓW